

Wij loven, prijzen, beminnen en aanbidden de Almachtige, Heilige, Drie-enige God, † Vader, Zoon en Heilige Geest, nu en altijd en in eeuwigheid.

Ik, B., heb van God geleerd dat degene die zich trouw inspant om Zijn Heilige Wil te vervullen, steeds weer Zijn genade, liefde en vreugde ervaart. De Heilige God helpt bij goede daden en verlicht de mens ook tot het goede en tot goede gebeden, die Hij – indien het Zijn Heilige Wil is – in het hart ingeeft.

De mens die zich daar niet dagelijks voor inspant en het niet uit het hart wenst om de Heilige Wil van God te vervullen, zal naar mijn ervaring steeds weer in een soort geestelijke duisternis terechtkomen. Ook al wil hij een goede christen zijn, kan de mens door de duivel beïnvloed worden met verkeerde gedachten, woorden en daden en van het goede worden afgeleid.

Dat heb ik de afgelopen jaren zelf meerdere malen ervaren, toen Julijana Ebert en ik gebeden in de Heilige Geest schreven.

Als ik me trouw en gewetensvol inspande om gedurende de week de Wil van de Heilige God te vervullen, mocht ik ervaren dat God de Heilige Geest in mij werkzaam was en mij woorden gaf.

Als ik daarentegen bijvoorbeeld een keer in het dagelijks leven mijn eigen wil ‘doorging’ en deed wat ik zelf wilde, voelde ik daarna een soort geestelijke verduistering en verwarring.

De Verlosser zei tegen Julijana, zonder dat ik daar ooit om had gevraagd, dat ik mijn hart voor Hem had gesloten. Ook Julijana zei me meerdere malen in de Heilige Geest dat ik mijn hart voor de Heilige God had gesloten.

Daar heb ik me vroeger altijd over verbaasd, want ik begreep niet hoe je je hart überhaupt ‘voor God’ kunt ‘sluiten’.

Deze waarheid geldt ook voor de priesters: als zij niet dag en nacht ernaar streven en erom bidden dat de lieve God hen helpt en genade schenkt om Zijn wil te vervullen, kunnen zij in geestelijke duisternis terechtkomen en – zelfs als zij dat nog steeds willen – moeite krijgen om de wil van God te herkennen en te vervullen.

Het is een inzicht en ervaring die naar mijn overtuiging voor alle mensen van groot belang is. Daarom schrijf ik het hier op, omdat ik dit zelf vaker heb meegemaakt.

Helaas wordt hierover door priesters maar weinig gepredikt, terwijl dit onderwerp zo belangrijk zou zijn.

Ook al luistert men uit onbezonnenheid, onoplettendheid of luiheid niet helemaal naar de lieve God of slechts „soms, wanneer het je net uitkomt“, Zijn wil wil vervullen, kan de mens geestelijk verblind en verward raken, zelfs als hij later weer oprecht de wil van God wil vervullen.

Het kan even duren voordat de mens, na oprecht berouw en bekering, weer duidelijker inzielt en waarneemt wat de Almachtige, Heilige, Drie-enige God – Vader, Zoon en Heilige Geest – van hem verlangt.

Dit hoort ook bij de gave van het onderscheiden van de geesten.

De mens moet deze gave nederig aan God vragen en zich dagelijks ernstig, trouw en gewetensvol inspannen om de wil van de Almachtige God te vervullen.

Het is niet de schuld van God als Hij ons schijnbaar niets ‘zegt’, als Hij ons geen gedachten ingeeft of als we geen raad van de Heilige Geest kunnen herkennen. De mens moet veeleer steeds weer zijn eigen hart onderzoeken en zich afvragen of hij zich werkelijk voor God heeft geopend.

Ik heb het in mijn hart gedragen om dit inzicht op te schrijven, want ik acht het vooral voor kandidaten voor het priesterambt zeer, zeer belangrijk.

Als een priester de wil van de Heilige God wil doen – en dat zou hij uit de grond van zijn hart moeten willen –, moet hij zich daarvoor inspannen en de Heilige God steeds weer in gebed vragen wat Zijn Heilige Wil is. Als de priester dan een beslissing heeft genomen, zou hij God nogmaals in nederigheid moeten vragen of deze beslissing ook aan Zijn Wil beantwoordt.

In het dagelijkse gebed mag het verzoek om deze belangrijke gave nooit ontbreken.

De duivel kan zich heel snel ermee bemoeien. Zelfs de kleinste onoplettendheid of besluiteloosheid kan er naar mijn ervaring toe leiden dat een mens in verwarring raakt, verleid, verblind of beïnvloed wordt en daardoor schade oploopt of verzwakt raakt. De mens kan zich dan niet meer in staat voelen om iets te veranderen; het kan aanvoelen als een soort vermoeidheid en uitputting.

Als de mens in welke zaak dan ook toegeeft aan de duivel en zijn eigen wil doorzet tegen de wil van God in, kan hij juist in die zaak steeds weer worden aangevallen – zelfs als hij denkt iets goeds te doen.

Zonder de wil van God zal iets uiteindelijk niet tot waar goed leiden, vooral niet wanneer de mens iets doet om daarvoor door andere mensen geprezen of erkend te worden.

Alles moet in God en met God worden gedaan.

Anders kan de mens zijn hart afsluiten, zelfs als hij dat helemaal niet bewust wil.

Het is daarom heel belangrijk om hierover na te denken en te onderzoeken hoe men dit inzicht in het dagelijks leven in praktijk kan brengen: in het gebed, op het werk en ook in de vrije tijd.

Alles ter hoogste eer
van de Almachtige, Heilige, Drieenige God. Amen.

www.gnadenvolle-gebete.de

Bernhard, Samuel